

DIMITRIOS

foaia parohială a Bisericii Sf. Dumitru - Poștă

CV DŢĪHTVL SĂPTĂMŢĪNII

Duminica a doua după Rusalii

“Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni”

(Matei V, 19)

În cea de-a doua duminică după Rusalii, ni se pare că fragmentul evanghelic ce se citește în cadrul Sfintei Liturghii este o parabolă a propriei noastre convertirii, schimbare produsă cam în aceleași premise. Vă mirați? Da, probabil vă întrebați cum de putem asemăna viața Sfinților Apostoli cu a noastră, cum de forțăm asemănarea dintre pescarii aceia și noi, contabilii, comercianții, profesorii și toți ceilalți? Nimeni nu a zis, însă, ceva de viața de după convertire, ci de momentul în care Dumnezeu i-a strigat, și ne strigă pe toți de atunci. Este vorba aici de cutremurul provocat în adâncul inimilor de Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce a zis și ne zice: „Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni” (Matei V, 19). Așa simplu relatează Matei chemarea primilor ucenici, încât ne și imaginăm cum Marele Pescar își adună învățăceii lângă El, invitându-l cald, dar sigur, să îi urmeze. Este Blândul Păstor acolo, cu sfințele-l picioare în apa Mării Galileii. Privește în larg, scrutând bărcuțele și pe bărbații ce se străduiesc să scoată din valuri hrana familiilor lor. Sunt mulți, majoritatea pescuiesc pentru a trăi, în acest colț de lume. Iisus vede doi frați, Andrei și Petru, și îi cheamă lângă El. Ei, bine, reacția lor este extraordinară. Nădușiți de efort, obosiți, cei doi se uită unul la celălalt și, împreună, la Omul din fața lor.

și Ioan, următorii doi apostoli chemați de Hristos. Aceștia “îndată, lăsând corabia și pe tatăl lor, au mers după El” (Matei V, 22).

Ați simțit focul acesta vreodată? Că trebuie să faceți un lucru? Dacă da, înseamnă că îi înțelegeți pe sfinții apostoli. Dacă da, înțelegeți și pe cei în viața cărora se petrec schimbări incredibile, odată ajunși la Biserică. Dar dacă nu? Dacă nu, înseamnă că nu sunteți deocamdată în Biserică. Pentru că prezența în Biserică înseamnă foc, ardere de tot, viață, deplinătate. În nici un caz nu înseamnă temperaturi confortabile, toropeală de vară la umbră, mediocritate. Hm, ce bine că vremea de afară mă ajută...

Gândiți-vă că sunteți la birou, poate acolo și sunteți acum. Și în biroul dumneavoastră vine un Dascăl din altă lume, una în care aerul condiționat nu este necesar, facturi nu există, datorită au fost definitiv uitate, ființarea este sublimă. Și Mântuitorul, Dascălul lumii, vă spune să veniți neapărat duminică la biserică, la Sfânta Liturghie. Pentru că El te cheamă. Există două variante mai departe. Să trăiești cu iluzia văslirii în cădița existenței tale sau să îl urmezi pe Omul acesta, să străbați mări și oceane, să vrei să cunoști Lumea și Lumina. Dacă, din fericire, o să alegeți cea de-a doua variantă, sunt convins că duminică, în prima parte a zilei, veți face o schimbare de program și ne vom întâlni în Biserica Sf. Dumitru, de unde, de Sus, ne privește Dascălul tuturor. La picioarele Lui vom pune grijile noastre ca niște pești adunați din mările colindate, lacrimile ce ne-au îngreunat ochii peste săptămână și dorința de a primi un cuvânt bun. „Veniți după Mine”.

Cum adică pescari de oameni? Cum să venim după Tine? Avem familii, avem un rost, avem... Era normal să se întrebe așa, nu? “Iar ei, îndată lăsând mrejele, au mers după El” (Matei V, 20). Surpriză. S-or fi întrebat sau nu, nu știu. Ce știu este că nu au găsit nimic mai important de făcut decât să meargă după Omul acela îmbrăcat în stihar alb, cu ochi de cer, cu plete zvântate de vânticelul ce până acum un ceas era bun doar pentru vele, cu o voce blândă și cu o chemare sigură. La fel se vor fi gândit și Iacov

ÎMPREVĂNĂ ÎN PELERINAJE

Tudose Grațielă

Anul trecut, prin toamnă, dacă îmi amintesc bine, se stabileau în cadrul grupului «Serile catehetice» mai multe așa-zise «comisii», nu ca să fie îngreunate cu activitățile din cadrul grupului, ci ca să fim mai bine organizați, cum frumos spunea părintele. Și iată-mă și pe mine inclusă într-una dintre ele, alături de Liviu și Sebi, numită «comisia de pelerinaje», pe motiv că, dacă tot îți place atât de mult să te plimbi, atunci plimbă-te cu grupul și nu oricum, ci vizitând, în principal, mănăstiri.

Ca să avem un început bun, am pornit în acțiunea de organizare a pelerinajelor în 19 noiembrie 2011, cu mănăstirile cunoscute de mine foarte bine pentru că sunt la mine acasă, adică la Târgoviște. Îmi amintesc că a fost o zi cu o vreme foarte frumoasă, că am repetat în autocar cântecele pe care le învățasem la cor și că a fost o atmosferă de grup extraordinară. Prima dintre mănăstirile vizitate a fost Mănăstirea Viforâta, care a devenit loc de sărbătoare, întrucât ziua pelerinajului nostru a concincis cu ziua de naștere a Maicii Starețe Mihaela.

Am citit cu toții Acatistul Sf. Gheorghe, acesta fiind hramul bisericii. Au urmat apoi drumul spre Mănăstirile Dealu, Stelea și Mitropolia din Târgoviște, Curtea Domnească și atracția turistică a orașului, Turnul Chindiei.

Pentru că se apropiau sărbătorile de iarnă și trebuia să urmărim și acțiuni sociale nu numai pelerinaje, o altă frumoasă ieșire a fost cea din județul Giurgiu. Am mers mai întâi la Așezământul social pentru femeile maltratate din comuna Slobozia, județul Giurgiu, unde am împărțit cadouri, ne-am jucat, am cântat împreună cu copiii de acolo și ne-am simțit extraordinar. Spre bucuria mai ales a celor care făceam parte din cor, alături de noi, a fost și șefa noastră, cum îmi place mie să-i spun, Alexandra, astfel că autocarul a devenit loc de repetiții, întrerupte fiind când am mers la Mănăstirea Sf. Ioan Rusul, o mănăstire nouă, cu o biserică micuță, dar foarte primitoare, și Mănăstirea Comana.

În februarie 2012, zăpada ne-a dus cu gândul la organizarea unei excursii de trei zile la Sinaia, unde unitatea grupului a fost evidentă, mai ales în pregătirea cinei în seara de vineri. Sâmbătă am fost la Mănăstirea Caraiman din Bușteni și la Cascada Urlătoarea, drumul printr-nămeții de zăpadă până la cascadă și cel de întoarcere fiind de poveste. Duminică dimineață am participat la Sf. Liturghie la Mănăstirea Sinaia.

Într-un pelerinaj de o zi am fost și la Curtea de Argeș, unde, printre altele, am descoperit o bisericuță veche, extraordinar de frumoasă, Biserica Olari.

Am continuat seria pelerinajelor cu cel care ne-a pus cel mai mult la încercare capacitatea de organizare, Pelerinajul din Oltenia. Locurile de vizitat au fost foarte multe (Mănăstirile Govora, Hurezi, Arnota, Bistrița de Vâlcea). Fiind cazați sâmbătă noaptea în apropierea Mănăstirii Lainci, aflată în defileul Jiului, într-un loc mirific, am putut participa la slujba de seară, unde lumina lumânărilor și cântările călugărilor au creat o atmosferă greu de descris în cuvinte. Întoarcerea la hotel pe o ploaie torențială și o beznă să o tai cu cuțitul aproape că nu am mai realizat-o. A urmat apoi ziua de duminică cu participarea la Sf. Liturghie tot la mănăstirea Lainci și cu punctul culminant al pelerinajului, pe care îl aștepta toată lumea, Prislopul și mormântul părintelui Arsenie Boca.

Pentru ca cei care nu au putut fi alături de noi în pelerinaje să poată împărtăși bucuria noastră și pentru a fi văzute o parte din frumusețea locurilor vizitate pe site-ul grupului au fost postate pozele semnificative.

groups.yahoo.com/group/serile_catehetice

Vă așteptăm cu drag alături de noi în următoarele pelerinaje și, pentru că se apropie perioada vacanțelor și ne gândim la mare și soare, ne pregătim de cel din județul Constanța.

Sf. Arhanghel Gavriil

PSIHOLOG SAU DUHOVNIC?

Alexandra Teodora Bădiță

Începând să scriu acest articol mi-a venit în minte o întrebare care, cred eu, va avea două răspunsuri diferite. Este oare mai ușor să stai într-un fotoliu confortabil având o discuție cu un psiholog sau oare stând în genunchi în fața duhovnicului, în timp ce pe la icoane se mai perindă câte o bunicuță, ieși mai câștigat? Răspunsurile celor din Biserică le știu pentru că le văd pe chipul lor de fiecare dată când așteptăm împreună la spovedit, în schimb ale celoralți le pot doar intui. Și cred că unii mi-ar spune că ar fi bine să nu le dau ca răspuns corect a doua variantă decât după ce mă mai „updatez” și eu cu treburile astea de psihologie (off... dar eu am studiat psihologia), iar unii poate ar spune că ei nu au nevoie nici de unul, nici de altul pentru că sunt autosuficienți.

Toți cei care ajung în fața unui duhovnic sau pe fotoliul unui psihoterapeut sunt mânați aici de dorința de metamorfoză spirituală și psihică, de nevoia de a înlătura relele unui om vechi care s-a pilit bine înlăuntrul lor și de a dobândi un start bun pentru schimbare (în bine, desigur). Apelarea la psihoterapeut sau la ajutorul duhovnicului vine pentru a deschide un proces pe care fiecare îl dorește a fi curativ, prin care se poate ajunge la o schimbare structurală a persoanei.

Celor care caută ajutor în momente complicate din viață și nu au dat ochii încă cu un duhovnic sau poate încă nu sunt pregătiți, le-aș spune să meargă la psiholog pentru că aflați în impas ar putea găsi acolo un anumit sprijin de moment. Este nevoie de psiholog pentru cei care încă nu au cunoscut viața vie a Bisericii și au nevoie de comunicare, au nevoie să fie ascultați și ajutați, simt nevoia să nu mai fie singuri într-o lume egoistă. Psihologul ar putea avea un rol cheie în drumul vieții acestor persoane: îi poate îndruma spre calea adevărată care duce la vindecarea completă a omului de tot ce a adunat rău în el, spre Biserică.

Persoanele care aleg să apeleze la ajutorul psihologului sau al duhovnicului sunt de două feluri: cei care apelează la psihoterapie pentru că nu au un duhovnic și cei care nu apelează la psiholog pentru că au duhovnic. Vreau să spun că cei care și-au construit o relație de duhovnicie cu un preot, nu mai simt nevoia să apeleze la psihoterapeut pentru simplu fapt că aici vor găsi toate răspunsurile la problemele lor.

Psihoterapia poate fi o treaptă spre descoperirea duhovniciei, dar ea singură nu este suficientă pentru ca noi să ne putem găsi liniștea și pacea sufletească. Celor care vor citi și nu vor fi de acord cu ce am spus eu, le-aș face o invitație pentru a se convinge singuri că deși pernuța de sub genunchi din intimitatea Bisericii în fața duhovnicului, nu este la fel de confortabilă ca fotoliul psihologului, deși pare a fi mai greu să facem acest lucru, există totuși ceva care după experiența spovedaniei va fi extrem de ușor: sufletul nostru...noi.

Sf. Mare Mucenic Dimitrie
Izvorătorul de mir

**Fii ctitor
cu 1 euro!**

RO 02 RZBR 0000 0600 1219 1317 - LEI
RO 18 RZBR 0000 0600 1435 9658 - EURO
RO 93 RZBR 0000 0600 1435 9666 - USD
Raiffeisen Bank, Agenția Decebal.

AGAPELE DUMINICALE

Ivona Boitan

Poftă bună! Oamenilor le poți vorbi despre câte în lună și în stele și să te asculte sau nu, în funcție de cheful lor, dar dacă le povestești despre mâncare înainte de pauza de prânz, ai toate șansele unui auditoriu receptiv. Așa că m-am gândit să vă scriu despre agapele noastre duminicale și să vă rog să amânați citirea articolului până înaintea pauzei de prânz.

După cum bine știți, sau dacă nu bine știți, bine aflați acum, la biserică se vine de dimineață și anume, nemâncat. Unul din motive ar fi că nu te poți împărtăși pe stomacul plin. Acum sigur, nu ne împărtășim duminică de duminică, fiindcă asta presupune înainte o spovedanie, un acord al duhovnicului, nu e chiar un serviciu la cerere... Un altul ar fi, că fie te împărtășești, fie nu, lucrarea spirituală se face mai bine atunci când și neuronii din stomac sunt alerți și nu sunt amețiți de un mic dejun de campion. Aici v-am păcălit nițel cu știința, că de! tot ce suna științific pare serios pe când îngerii, arhanghelii, sfinții, sunt doar niște ilustrații frumoase pentru pereți...

N-o mai lungesc că n-am voie decât cinci sute de cuvinte, așa că vă spun direct că după liturghie, pe lângă faptul că te simți cu cinci kile mai ușor, îți este și foame. Precizez că: a) "te simți cu 5 kg mai ușor" nu înseamnă că ai slăbit, ci că te-ai întărit, sunt cele cinci kile de frustrări, nervi, stres, oboseală acumulate într-o săptămână și b) foamea e cât se poate de reală și de mundană. Așa că am decis de comun acord că trebuie să luăm măsuri. Am măsurat foamea fiecăruia dintre noi, am suprapus-o pe posibilitățile noastre și a rezultat că duminică de duminică una din persoanele care stau în biserică pe partea stângă trebuie să pună de-o masă sub umbrar. Pentru că dacă nu știți, noi avem o gură de plai, un

colț de rai chiar în Centrul Vechi. Așa că printre atâtea restaurante cu specific libanez, românesc, mexican, turcesc, unguesc, puteți găsi și o masă cu specific comunional. Nu contează ce mâncăm, ci că mâncăm împreună. Ați crezut asta? V-am păcălit. Contează ce mâncăm, că oameni suntem și noi, chiar dacă ne preocupăm de mântuire avem toate simțurile întregi. Așa că Ana Maria ne-a delectat în curtea bisericii cu o salată cu măr, țelină, stafide, maioneză, nuci și pui absolut memorabilă, bașca niște eclere absolut dumnezeiești.

...Paula ne-a servit papanashi, ouă umplute și niște specialități minunate de cremă de brânză și eu, cu toată modestia susțin că am făcut o pâine din făină integrală cu măsline, o plăcintă cu brânză și cimbru și un tiramisu, demne de un mic restaurant Italian (poate situate nu chiar pe Via Aurelia, dar undeva pe lângă centrul Romei...) și acum așteptăm cu interes masa de duminică viitoare.

Trebuie să mărturisesc că eu una nu sunt mare fan al meselor de familie, dar de când cu agapele noastre mi-am schimbat părerea. Fiindcă asta e o familie în care am intrat cu toții aleși pe sprânceană. Cine ne-a ales nu vă spun că o să spuneți ca mi s-a urcat cimbrul la cap, dar dacă vreți să descoperiți sprânceana, zic să veniți la biserică mai de dimineață. Doar așa, ca să dați cele 5 kg de necazuri jos, să faceți loc pentru 15 kg de bucurie pură și să ridicați sprânceana a mirare. Poftă bună la liturghie!

INTERVIU CU UN CÂȘTIGĂTOR

Interviu cu Ciprian Apintiliesei, cel care a câștigat locul întâi la concursul organizat de Facultatea de Teologie în memoria renumitului profesor de Dogmatică și Mistică, părintele Dumitru Stăniloae (Partea a III-a)

Ai întâlnit până acum vreun om care să te marcheze profund? Cine e acela și prin ce a făcut-o?

Nu am întâlnit pe nimeni până acum care să mă marcheze profund, ci numai oameni care m-au entuziasmat destul de mult sau față de care am avut o simpatie aparte, care m-au impresionat într-un oarecare fel. Sau dacă a fost un mare entuziasm la primul contact, aveam să-mi revin pe parcurs ce

mă apropiam de respectivul, odată ce descopeream că e „om”. Cred că se înțelege ce vreau să spun. De fapt, cred că omul modern devine tot mai greu de impresionat, pentru care se și explică creșterea alarmantă a răcelii spirituale și a dezinteresului general. Îl mai poate cu adevărat marca doar autentică și adevărata trăire în Dumnezeu a celui alt. Din această trăire se revărsă sau se împărtășește harul lui Dumnezeu și asupra lui, producând acea „marcare”, ce mai poate veni doar din întâlnirea reală cu Dumnezeu însuși. Ori eu până acum nu am întâlnit asemenea oameni, decât în cărți. Aceasta nu înseamnă că nu mai există, ci că eu, în claustrarea mea, nu i-am căutat cu adevărat. Cine caută, găsește.

Pentru a primi varianta digitală a revistei "Dimitrios" trimiteți un mail la adresa revista.dimitrios@yahoo.com cu titlul "ABONARE"

Oricine este dornic să scrie și să contribuie cu articole pentru revista "Dimitrios" este binevenit! Dacă aveți gânduri și idei pe care le considerați potrivite pentru a apărea în "Dimitrios" înșirați-le într-un articol de 300-400 de cuvinte și trimiteți-l la adresa Revista.dimitrios@yahoo.com. În cel mai scurt timp posibil vă vom anunța dacă este potrivit și în ce număr urmează să fie publicat! Bine primite vor fi toate cuvintele menite să ne îndrepte, mângâie, sfătuiască, laude, critice. Vă mulțumim!

Program liturgic

Duminică 8:30 - Utrenia și Sf. Liturghie
Luni 18:00 - Program de spovedanie
19:00 - Seara Catehetică
Miercuri 18:00 - Sfânta Taină a Maslului
Vineri 18:00 - Acatist
Sâmbătă 10:00 - Parastas

Biserica
Sf. Dumitru - Poștă

Str. Franceză Nr.1
sector 3, București

0727 394 631